

تیک، رفتاری که نباید به آن اهمیت داد

یک کارشناس ارشد روانشناسی در خراسان جنوبی با بیان اینکه به کار بردن تکراری واژه‌هایی از جمله؛ چیز، مثلاً، به قول معروف، به اصطلاح و...

یک کارشناس ارشد روانشناسی در خراسان جنوبی با بیان اینکه به کار بردن تکراری واژه‌هایی از جمله؛ چیز، مثلاً، به قول معروف، به اصطلاح و... را می‌توان از جمله مواردی ذکر کرد که بارها در گفت و گوهای افراد شنیده می‌شود، گفت: تیک، ویژگی که نباید به آن اهمیت داد.

محمد شریعتی در گفت و گو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، منطقه خراسان جنوبی، با بیان اینکه رفتار تیک‌گونه بیشتر در بین کودکان شایع است، گفت: کودکان در سنین هفت تا 15 سالگی بیشترین میزان تیک را از خود نشان می‌دهند و این حالت ممکن است تا سنین میانسالی ادامه پیدا کند.

شریعتی با اشاره به اینکه این اختلال در بعضی از نژادها با وضعیت اجتماعی و اقتصادی خاص شایع‌تر است، اظهار کرد: عامل ژنتیک یا زیستی نیز می‌تواند در بروز آن دخیل باشد.

وی ادامه داد: عوامل محیطی، عاطفی و هیجانی نیز از جمله مواردی شناخته شده‌اند که در تشدید تیک موثر است. این کارشناس ارشد روانشناسی با اشاره به اینکه افرادی که دارای تیک هستند در مواجهه با موقعیت‌های استرس‌زا و مشکلات اضطراب‌آور، پرخوابی آن‌ها تشدید می‌شود، تصریح کرد: این افراد در محیط آرام ترس، وحشت و نگرانی ندارند.

شریعتی درخصوص رفتار اطرافیان در قبال تیک کودکان گفت: نباید به این حرکات اهمیت داد چرا که توجه و گوشزدکردن دائم به این عمل کودک باعث می‌شود که از مشکل خود آگاهی یابد و رفتارش را روی آن متمرکز کند که همین عامل باعث افزایش تیک کودک می‌شود.

این مدرس دانشگاه فرهنگیان خراسان جنوبی گفت: از عوارض و پیامدهای این عمل می‌توان به تحت الشعاع قرار دادن و افت عملکرد شغلی و تحصیلی فرد، کناره‌گیری از دیگران و پایین آمدن اعتماد به نفس به علت آگاهی از نقص موجود در رفتار، شرم، کمروبی، خلق افسرده و مضطرب از قرار گرفتن در موقعیت‌های جمعی اشاره کرد.

شریعتی گفت: برای درمان این عارضه در درجه اول باید والدین در جریان تربیت فرزندان خود باشند، سن و ظرفیت آن‌ها را در نظر بگیرند، از شمه تست، متد، تشبه، استفاده کنند.